

Vajíčkový týden

V **pondělí** byl u Boženky doma velikonoční šrumec. Od rána přicházeli sousedé s pomlázkami, aby ji přišli vyšlehat pro zdraví a energii na celý rok. Boženka měla pro každého kousek mazance, čokoládového zajíce a mašli na pomlázku. A od sousedů na oplátku dostávala vajíčko. Prý jich mají doma moc. Jenže když nosí každý, je z toho hromada! Večer jsme je s Boženkou spočítali. Bylo jich patnáct. A já dostal své první vařené vajíčko. To byl začátek krásného týdne.

V **úterý** jsme se pustili do práce. Boženka řekla, že taková nadílka se musí zpracovat hned. Tak se pustila do přípravy vajíčkové pomazánky. Mačkala žloutky vidličkou, přidala hořčici a změkklé máslo. Pak to všechno zamíchala a bylo to hotové. A protože na mě nikdy nezapomněla, dostal jsem další vařené vajíčko. Radost na každý den, to je podle mě správný plán.

Ve **středu** Boženka pokračovala v likvidaci barevné hromádky a připravila vajíčkový salát. Mísa byla plná nakrájených vajec a majonézy a možná tam byla i zakysaná smetana nebo něco podobně bílého a lahodného. Všechno to tak krásně vonělo! Boženka si dala salát k obědu s chlebem a spokojeně si u toho pobrukovala. Já dostal své vajíčko a připadal si jako pes, kterému vesmír opravdu přeje.

Ve **čtvrtek** už se u nás snídalo skoro jen vajíčkově. Boženka si namazala chleba pomazánkou, pak si přidala trochu salátu a řekla, že Velikonoce letos jen tak neodejdou. Měla pravdu. V lednici pořád čekala naše barevná zásoba. Já jsem dostal další vařené vajíčko a začínal jsem mít pocit, že žiju ve zvláštní, žlutobílé pohádce, kde všechno dobře dopadne.

V **pátek** se Boženka rozhodla, že udělá ještě vajíčkový aspik. Díval jsem se, jak všechno krájela na kostičky - vajíčka, zeleninu -, dávala do kovové nádoby a zalévala průhlednou tekutinou. Když to zchladlo, vyklopila to a neteklo to! Bylo to úplně tuhé. Boženka z něj ukrojila dva díly a podělila se o ně se dvěma sousedy. To se mi na ní líbí. Umí se rozdělit o radost i o aspik. Já jsem se dělil jen pohledem, ale vajíčko do misky jsem dostal i tentokrát.

V **sobotu** už jsme byli v našem vajíčkovém týdnu opravdoví mistři. Boženka se pustila do přípravy bramborového salátu, ve kterém hrála hlavní roli nepřekvapivě vajíčka. Přikryla mísu fólií a dala ji do lednice odpočinout. Já dostal další vajíčko a lehl si pak do pelíšku s pocitem, že některé týdny jsou opravdu výjimečné a člověk - nebo pes - by si je měl dobře zapamatovat.

V **neděli** jsme seděli venku na lavičce před domem a vyhřívali se na slunci. Kolem nás kvetly veselé narcisy, žluté jako vaječné žloutky. Boženka se na ně dívala, usmívala se a já ležel vedle ní, úplně spokojený. Dnes jsem snědl své poslední vajíčko a vzpomínal na výjimečný týden. Týden plný barevných skořápek, vůně vaječných jídel a každodenního vařeného vajíčka. A řeknu vám - tento týden jsem si pořádně pochutnal!

